9e JAARGe. №. 141.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaja ⅌ jaar ƒ 24.– ⅌ halfjr ƒ 12.– ⅌ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenb. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa. „ do. „ 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 19 JUNIJ 1861.

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

Wordt bekend gemaakt dat de koers der Gouvernements wissels op het Departement van kolonien is gesteld op 99%.

SOERABAYA, 17 *Junij* 1861.

Namens den Resident
De Assistent Resident,
W. HAPPÉ.

(940)

BEKENDMAKING.

Op 24, 25 en 26 dezer, aanvangende des morgens ten 9 uren, zullen bij de stapelplaatsen in het Regentschap KEDIRIE, publiek geveild worden 3,271 stuks afgekeurde gouvernements HOUTWERKEN, van 3 tot 18 Nederlandsche ellen lengte.

Nadere informatien zijn bij den ondergeteekende te verkrijgen.

Kedirie, 14 *Junij* 1861.

De Resident van Kedirie,
VAN DE POEL.

(934)

(*Voor het land.*) De Hoofd Ingenieur, Chef der 4de waterstaats afdeeling maakt bekend, dat op *Zaturdag den 29sten Junij* 1861 des morgens ten 9 ure, ten zijnen kantore te Soerabaija in het openbaar zal worden uitbesteed: Het BOUWEN VAN EENE HOUTEN BRUG over het afleidings kanaal der Porrong rivier te Permissan; volgens bestek en voorwaarden liggende ten gemelden kantore, ter inzage van belanghebbenden.

De Hoofd. Ingenieur voornoemd,
(944) **P. J. G. BEIJERINCK.**

(*Voor het land.*) De hoofd Ingenieur chef der 4e. waterstaats–afdeeling maakt bekend dat *op Zaturdag den 29sten Junij* 1861 des morgens ten 9 ure, ten zijnen kantore te *Soerabaija* in het openbaar zal worden uitbesteed:

Het daarstellen van eene zandbeplemping, met daarop te bouwen bureau localen, op het Marine Etablissement te *Soerabaija.*

Volgens bestek en voorwaarden liggende ten gemelden kantore ter inzage van belanghebbenden.

De Hoofd-Ingenieur voornoemd,
(950) **P. J. G. BEIJERINCK.**

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Donderdag den 20sten Junij 1861.

Bij den heer *Ganswijk* in de stad, van meubelaire goederen.

Op Vrijdag den 21sten Junij 1861.

Bij den heer *C. van Ligten* te kampong Baroe, van eene partij houtwerken. (913)

Op Maandag den 24sten Junij 1861.

Bij den kapitein *Tergau,* te Semoet van meubelaire goederen en

Bij de heeren *Heijs & Co.*, aan de Kaliemaas van scheepsbehoeften.

Op Dingsdag den 25sten Junij 1861.

Bij de heeren *Heijman & Co.*, in de chineesche kamp van diverse goederen.

Op Woensdag den 26sten Junij 1861.

Bij den heer *J. F. van Leeuwen,* te Genteng van meubelaire goederen.

Op Donderdag den 27sten Junij 1861.

Bij de heeren Gebroeders *Perret,* aan de Weifstraat van diverse goederen.

Op Vrijdag den 28sten Junij 1861.

Bij de heeren *Schimmelpenninck & Co.*, in de chineesche kamp van het rijstpelmolen etablissement Kedong Soro en

Bij den heer *Kok,* te Kembang Jepoon van diverse goederen.

Op Zaturdag den 29sten Junij 1861.

Te Ketabang van 2000 stuks Balken en Dolken van de heeren *van Eck & Co.* (951)

GEBOORTEN.

Voorspoedig bevallen van eenen *ZOON* M. C. C. NOLTHENIUS, *Snoeving.*

Probolinggo, 9 *Junij* 1861. (939)

Bevallen van eene *DOCHTER,* C. VAN OPPEN, BURGMANS.

Straat Sepoedie, 5 *Junij* 1861. (927)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Donderdag den 20sten Junij,
ten huize van den Heer
D. J. TEN ZELDAM GANSWIJK,
naast het policie kantoor,
van meubelaire goederen als:

TAFELS, STOELEN, HANG– en STAANDE LAMPEN, IJZEREN en HOUTEN LEDIKANTEN, KASTEN, SCHUTSELS, enz. enz.

(918)

OP DE VENDUTIE

van Donderdag 20 Junij a. s.

zullen nog worden verkocht:

LAKEN, BROEKSTOF, JACONNETS, ZWART FLUWEEL, GEZONDHEIDS–FLANEL, MOLTON DEKENS, BAREGE ROBES, GAREN op KLOSSEN van 300 yards, KANTEN en NEIGES, ZWART KATOEN, MEUBELCHITZEN, MERINOS, ZIJDEN HEERENDASSEN VENSTERGORDIJNEN, enz. enz.

(941)

Op de VENDUTIE

van morgen den 20sten Junij 1861

zal nog worden verkocht:

Eene prachtige ITALIAANSCHE VIOOL van ANTONIUS STRADIVARIUS, CREMONA.

Eene CONCERTINE of ACCORDEON, met 46 toonen in palissanderhouten kist.

Een SPEELDOOS.

De WERKEN VAN VOLTAIRE in 33 nette banden.

(948)

HOUT-VENDUTIE.

Op de Vendutie van Vrijdagden 21e. Junij a. s.

zal de ondergeteekende in de Kampong Baroe *achter de Gedong Lima verkoopen:*

600 stuks goede djatie balken,

afkomstig van de Stapelplaats te *Korregan,* van verschillende dimensiën.

(915) **C. L. VAN LIGTEN.**

DI LELANG HARI DJEMAHAT

tanggal 21 boelan Djoenie njang dateng ini,
di Kampoong baroe, di blakangnja *Gedong lima,*
nanti kita djoewal ada
600 bidji balok kaijoe djati,
njang baik dan pandjangnja roepa roepa, kloewaran darie *Korregan.*

(916) **C. L. VAN LIGTEN.**

DE PUBLIEKE VERKOOP

VAN HET

RIJSTPELMOLEN-ETABLISSEMENT

KEDONG SORO

en

INVENTARIS, zal alsnu plaats hebben,

op Vrijdag den 28sten Junij a. s.

ten kantore van de ondergeteekenden, des morgens ten 10 ure precies.

Nadere informatien te bekomen bij

(857) **SCHIMMELPENNINCK & CO.**

HET GERAAMTE

OF

DE MISDAAD BLIJFT NOOIT ONGESTRAFT.

(1833.)

Den 26 April des jaars 1833 zag men eenige fiacres stilhouden voor zeker huis in de Vaugirardstraat te Parijs, en wel voor het huis gemerkt met het wijknommer 81. Uit het eerste rijtuig kwam een man mager van gestalte, ernstig van trekken, deftig in het zwart gekleed, met eene porte feuille vol papieren onder den arm. Uit een daarop volgend rijtuig stapten twee personen, die niet op hun gemak schenen: de een, kort van ligchaamsbouw en zeer gezet, naar den smaak gekleed en gewapend met een bril, achter welker groote groene glazen twee onrustige oogen aanhoudend links en regts gingen; de andere, mager en gespierd, gekleed als een welgesteld ambachtsman, somber van uiterlijk en met dof-staande oogen.

Een soldaat van de municipale garde in klein tenue en twee stevige, sterke, stug-uitziende gasten waren de beide zoo even genoemde personen behulpzaam, terwijl zij uit het rijtuig kwamen, en hielden hen vervolgens zoo goed als omsingeld.

Middelerwijl waren uit eene andere fiacre twee heeren afgestegen, de een met een heelmeestersinstrumentendoos in de hand. De tweede was niemand anders dan de beroemde deken der geneeskundige Faculteit, mijnheer Orfila. Hij wendde zich dadelijk tot den deftig gekleeden heer, dien wij uit het eerste rijtuig hebben zien komen; en dezen gemeenzaam de hand gevende, zeide hij met zijne zware, welluidende stem: „Mijnheer de procureur des konings! mijn collega Dumoutier en ik, wij zijn tot uwe dienst. Wat *is* het eigentlijk? Eene vergiftiging? eene lijkschouwing?

„Niets van dat alles," gaf de procureur des konings ten antwoord; en hij liet er met een glimlach op volgen: „maar een archeologisch onderzoek."

„Dan zijt gij bij ons aan het verkeerde kantoor. Dan moet gij Letronne hebben!"

Al pratende was de magistraat met de twee geleerden door eene kleine, lage, onoogelijk uitziende poort in den tuin van het huis in de Vaugirardstraat gekomen. Het was een groote, zoo goed als geheel verwaarloosd liggende tuin, in welken èn bloembedden èn voetpaden met allerlei onkruid waren begroeid. Aan de andere zijde van den tuin bevond zich eene hooge stoep, met vochtige en scheef verzakte treden, die naar eene donkere eetzaal leidden, in welke men reeds van verre den steenen vloer kon zien van tegels, om den anderen zwart en wit.

Eene keukentafel stond in een hoek van den tuin onder een ouden abrikozenboom. Eenige stoelen met zwartpaardenhairen zittingen, eene groote vurenhouten kist, een zak-inktkoker, een boek schrijfpapier en eenige pennen voltooiden deze inrigting, die blijkbaar in gereedheid gebragt was ten behoeve van de zoo even door ons aan den lezer voorgestelde bezoekers.

De procureur des konings, de twee geleerden, een griffier, de municipale garde en zijne twee medestanders, die elk een der beide niet op hun gemak schijnende mannen vasthielden, rigtten hunne schreden naar den abrikozenboom. Twee stadsgravers, met spade en schop in de hand stonden bij den muur. Nadat de griffier iets tegen den procureur des konings gezegd had, liet deze zijn oog even over eene plattegrond-teekening gaan, die op de tafel lag; en toen met den vinger op een kruisje wijzende, dat met roode inkt daarop gesteld was, zeide hij: „Dáár beginnen!"

De twee gravers bragten hunne spaden in den grond tusschen het voetpad dat langs den muur liep en de stammen van twee oude perzikboomen, die vroeger, naar het latwerk te oordeelen dat er achter stond, leiboomen geweest waren, doch thans hunne takken in het wild lieten groeijen. Na eenige minuten gegraven te hebben voelde een der arbeiders eensklaps dat zijne spade in eene holte inzakte. De dikke, gezette man met den groenen bril maakte eene beweging als iemand die een electrieken schok ondervindt, en uit de doffe oogen van zijn medgezel blonk een bliksemstraal. De municipale garde en de twee policie-agenten sloten den halven cirkel, dien zij om de twee mannen vormden, nog enger aan en hielden hen nog steviger vast.

„Gaat nu te werk met de meest mogelijke voorzigtigheid," sprak de procureur des konings tegen de beide gravers; „langzaam aan maar! en zorgt vooral dat gij niets breekt!"

De arbeiders haalden daarop met hunne handen de aarde uit het gat, dat zij gegraven hadden, en ontblootten zoodoende eene laag kalk, die eene soort van verwulfsel vormde. Door die kalklaag was daareven de spade heen

Op Dingsdag 25 Junij,
zullen
HEIJMAN & CO.
Vendutie houden van diverse goederen,
Waaronder een paar WAGEN-PAARDEN, en RIJTUIGEN.
(946) HEIJMAN & CO.

HOUT-VENDUTIE
TE KETABANG.
De voor de maand Mei geannonceerde HOUT-VENDUTIE.
TE
KETABANG,
zal alsnu plaats hebben:
Zaturdag den 29sten Junij a. s.
zullende ruim **2000 BALKEN en DOLKEN,** ten verkoop gebragt worden.
(907) B. J. VAN ECK & CO.

Op de VENDUTIE
TE
KETABANG,
den 29 dezer Maand,
zal nog worden verkocht voor rekening van belanghebbenden:
Eene partij BRANDHOUT en KROMHOUTEN.
(908) B. J. VAN ECK & CO.

Op Zaturdag den 29sten Junij a. s.
des voormiddags ten elf uur,
zal door de ondergeteekenden ten hunnen kantore
bij inschrijving worden verkocht:
67 pkn bladen JAVA TABAK
Hoofdmerk *Kebon Romo.*
OOGST 1860/61.
De monsters kunnen van af heden in het lokaal der HANDELSVEREENIGING alhier bezigtigd worden alwaar tevens de conditien der verkoop ter inzage liggen.
SOERABAYA, **HILL BROEKMAN & CO.**
11 *Junij* 1861. 905)

De geannonceerde
VENDUTIE
der 800 BALKEN,
zal alsnu plaats hebben op Maandag den 1 Julij aanstaande.
(945) HEIJMAN & CO.

EXECUTORIALE VERKOOP VAN EEN SCHIP.
Op den 2den Julij 1861.
ten kantore van de firma
J. F. VAN LEEUWEN & CO.
in de Chineesche kamp te Soerabaya.
zal aan den meestbiedenden worden verkocht:

Het Nederlandsche schoenerschip
SICILIE,
compleet met tuig en inventaris, gebouwd in 1848, groot 116 gemeten lasten, in goeden zeewaardigen staat, gevoerd door schipper T. C. SCHOL, thans liggende ter reede van Soerabaya.
Mr. W. s' JACOB.
(811) *Procureur.*
NB. Reeds een paar malen is abusivelijk gemeld *gebouwd* 1858, moet zijn 1848.

Op den 29sten Augustus 1861,
ZULLEN TE
Samarang,
in het openbaar verkocht worden:
De Ondernemingen tot aanplant en bereiding van Tabak,
bekend onder den naam van
BENGIER EN DJEPON,
Residentie REMBANG.
Nadere informatien zijn te bekomen bij den ondergeteekende, wonende op de onderneming *Bengier* en bij de firma VAN MAANEN & Co., te SAMARANG, bij welke laatste inmiddels die ondernemingen uit de hand kunnen gekocht worden.
(854) VAN BOCKOM MAAS.

VENDUTIE
op een' nader te bepalen dag,
nabij de Sapeurskazerne aan den *Kaliemaas* van
Circa 3000 stuks
DJATTIE BALKEN
van 3 tot 11 EL. lengte en van 18 tot 60 dm. dikte, waaronder breede BALKEN, geschikt voor Chineesche DOODKISTEN.
Bovenstaande BALKEN, zijn tevens uit de hand te koop.
(942) C. J. PIETERS & BRUNO.

DI LELANG
Pada harinja nantie di tentoeken
di *Kaliemaas* deketnja tangsie Sapeurs
nanti kita djoeal ada
3000 bidji Balok Kaijoe Djatie
dari pandjangnja roepa roepa 3 sampé 11 ello, dan tebelnja dari 18 sampé 60 duim dan lagi djoeal
BALOK njang LEBAAR
baaik voor bekin *Peti tjina matie* dan itoe lain lain balok bole beli di tawa tangan djoega.
(943) C. J. PIETERS & BRUNO.

Op een nader te bepalen dag
zullen de ondergeteekenden op
Kampong Baroe,
doen verkoopen:
30 fraaije **Sidney Paarden.**
4 „ **Do. Koeijen** en **Kalveren.**

verwacht wordende met de Engelsche bark *Lorenzo Sabine,* kapt. THS. DEVINE, welk schip 16 dezer te *Banjoewangie* aangekomen is.
De Agenten,
(930) P. KERVEL & CO.

Op een nader te bepalen dag
zullen ondergeteekenden verkoopen:
Het Nederlandsche Barkschip
ULISSES.
gevoerd geweest door kapitein **F. F. A. Mellinger,**
groot 416 gemeten lasten
De beschrijving der goede en voor een groot gedeelte nieuwe INVENTARIS ligt ter inzage ten onzen kantore, en is dit schip inmiddels uit de hand te koop.
Nadere informatien te bekomen bij den Gezagvoerder in het *Marine Hotel* en bij
De Agenten,
(949) SCHIMMELPENNINCK & CO.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP
PRINS VAN ORANJE,
Kapt. PR NS.
Vertrekt naar **Samarang, Batavia** en **Singapore,** *op Zaturdag den 22sten Junij.*
Adres bij
(933) **W. CORES DE VRIES.**

HET VERTREK
DER STOOMBOOT OENARANG,
Gezagvoerder **S van Hulstijn,** naar BATAVIA via SAMARANG, is bepaald *op den 24sten dezer.*
De Agenten,
(898) **ADAM & CO.**

WORDT GEZOCHT,
SCHEEPSRUIMTE naar MACASSAR
voor 60 à 70,000 DAKPANNEN.
Adres bij
(921) E. TEN BRINCK & CO.

Tot het verkrijgen van onderwijs in de wiswerktuigkunde en teekenen bijzonder ter opleiding in het stoomwezen, is gelegenheid in de namiddaguren bij
W. P. KOK.
(929) *Rustenburgerpad.*

KESSLER & CO.
Hebben bij deze de eer bekend te maken dat zij een
MEUBELMAGAZIJN
hebben geopend in de *Heerenstraat,* naast de toko der firma GEBR. GIMBERG & Co. (935)

---

geurongen. Het verwulfsel werd stukje voor stukje afgebroken, en toen dit volbragt was vertoonde zich een trechtervormige kuil ter diepte van vier en een half voet, bij eene lengte van drie en een half voet aan den ingang.

In dien kuil zag men nu een geraamte liggen met een touw om den hals. De tanden en de haren waren nog in hunnen natuurlijken toestand; en aan den vinger zat een gouden ring.

„Het is klaarblijkelijk," zeide mijnheer Orfila, „dat dit lijk overdekt is met ongebluschte kalk, maar dat men verzuimd heeft er water op te gieten. De kalk heeft dan ook het lijk geconserveerd, in plaats van het te doen verteren, zooals men stellig verwacht had. De vleeschdeelen zijn vergaan, maar het geraamte is in zijn geheel. Nu, heer magistraat! is dit nu het voorwerp? Gelief dan slechts te zeggen wat er gedaan moet worden met uwe antiquiteit?"

„Wel, mijnheeren!" sprak de procureur des konings, het woord rigtende tot den deken, den anatomist en twee nieuw gekomenen — de geneesheeren Marc en Bois de Louy — „er moet een wonder gedaan worden: dit ligchaam, ontbonden door den tijd en door de kalk, moet weder tot een geheel worden gebragt, en wij moeten tot de oplossing komen van de vraag: wie is dit geraamte geweest? Er moet uitgemaakt worden of al deze losse en verward dooreenliggende beenderen die van een en het zelfde individu zijn. En bovendien moet ik weten: tot welk geslacht heeft dit individu behoord, welken ouderdom had het bereikt, en sedert hoeveel jaren ligt het hier begraven?"

„Niets zal mijnen collegaas gemakkelijker zijn dan de beantwoording van die vragen", sprak de anatomist Dumoutier; „en mijne tegenwoordigheid hier zou bijgevolg geheel onnoodig wezen, ware het niet dat *ik* in staat zal zijn u nog iets meer te zeggen: ik zal namelijk dat hoofd slechts behoeven te bezigtigen om u te kunnen zeggen, welke gedachten het doorgaans bezig hielden toen het leefde, door welke hartstogten, deugden en ondeugden de ziel zich kenmerkte die in dat hoofd heeft gehuisd."

De geneesheeren zagen elkander eens aan met een ongeloovigen glimlach, terwijl de anatomist deze woorden sprak. Dumoutier was een der uitstekendste aanhangers van die nieuwe wetenschap, door Gall in het leven geroepen en door Spurzheim ontwikkeld, voor of tegen welke men destijds begon te ijveren.

De beenderen werden middelerwijl zorgvuldig bij een geraapt en in de eetzaal gebragt, waar ze op eene groote tafel gelegd werden; de kalk en de daaraan zittende aarde werden in de groote vurenhouten kist gedaan, en de geleerden maakten dadelijk een begin met hunne studie, in bijzijn van den magistraat en van die twee mannen, die zoo streng werden bewaakt.

Na eene kortstondige in oogenschouw neming kwamen de geleerden, door den vorm van het bekken, de minheid der beenderen, de kleinheid der gestalte en den vorm van het hoofd zelf, eenparig tot de slotsom, dat zij het geraamte voor zich hadden van eene vrouw. Die vrouw moest eene lengte gehad hebben van vier voet acht duim. De staat der zaamgevoegde beenderen van den schedel en van enkele wervelbeenderen bewees afdoende een gevorderden leeftijd. De haren waren geelwit en ongeveer een duim lang: nieuw kenmerk van ouderdom. De tanden waren lang, en moesten, tijdens haar leven, zeer lang geschenen hebben, daar het tandvleesch door kalksteen was weggevreten. Aan de nagels, die nog onbeschadigd waren, was duidelijk te zien dat de vrouw geen zwaar werk had gedaan; en de handen moesten uitermate klein zijn geweest.

Eene burgervrouw van omstreeks 70 jaren, lang vier voet acht duim, met kort geelwit haar, dat vroeger rood was geweest, en met groote tanden en kleine handen. — Ziedaar de uitspraak der geleerden over het voor hen liggende voorwerp.

Bij elk dezer gevolgtrekkingen, die telkens streng werden afgeleid uit eene wetenschappelijke waarneming, zag men het gelaat van den procureur des konings ophelderen. Een oudheidvorscher, die stuk voor stuk de mummie van een Pharao weer ineen bouwt, kan geen grooter zelfvoldoening smaken dan die welke thans uit de verstandige oogen van den magistraat blonk.

„Wij zijn er nog niet, mijnheeren!" sprak hij; „ik moet niet alleen weten hoe lang deze vrouw geleefd heeft, maar tevens hoe lang zij reeds dood is."

„Dat zal het moeijelijkste punt wezen om te beslissen, gaf Bois de Louy ten antwoord. „Twee of drie jaren geleden zou ik het onmogelijk geacht hebben die vraag op te lossen; doch latere waarnemingen hebben mij zoo ver gebragt, dat ik nu in staat ben zoo iets ten minste ongeveer te bepalen."

(*Wordt vervolgd.*)

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 19den Junij 1861.

Aangekomen Passagiers.

Met de stoomboot *Prins van Oranje*, kapitein Prins, van Batavia: kapitein Volkers, de onder adjudant de Water, de heeren Mr. W. de Booij, de Vol en familie.

— Dezen nacht omstreeks 2 ure is er brand ontstaan in de Kampong Baroe in de nabijheid van het pakhuis van den chinees Tan Bindjang, waardoor een tweetal huizen met houten stijlen en bamboe paggers doch met pannen gedekt werden verbrand. Aan de spoedige hulp der brandspuiten is het te danken dat de brand zoo spoedig is bemeesterd geweest en groote onheilen zijn voorkomen.

De oorzaak van deszelfs ontstaan is voor als nog onbekend.

— Heden morgen vroeg is de Hoogedelgestrenge Heer Schout-bij-nacht G. Volgelpoot naar Madang vertrokken.

NEDERLAND.

— Door het departement van Oorlog is aan alle legercorpsen bekend gemaakt, dat Z. M. onlangs den prins van Oranje, luit.-generaal, heeft benoemd tot inspecteur bij het wapen der kavallerie.

— Thans wordt te 's Hage het examen gehouden van onder-officieren van de verschillende legercorpsen, dingende naar den rang van 2den luitenant der infanterie voor het leger in Nederlandsch-Indie. Ruim honderd aspiranten worden daarvoor geëxamineerd, die bij partijen van hunne corpsen naar de residentie vertrekken, het examen heeft plaats onder presidium van den luitenant-generaal Duycker, inspecteur van het wapen der infanterie. Leden der commissie zijn: de majoors Macleod en Schönstedt en de kapiteins van Doornick, le Maitre en Buhler, allen van het reg. grenadiers en jagers, alsmede de kapitein Riesz, van het 1ste reg. vestingartillerie. Als secretaris assisteert de kapitein Pfeiffer, van den generalen staf.

— Dezer dagen werd in het huis van arrest te Brielle binnengebragt de persoon van Saavero Christio, geboren te Napolis de Romania, en als matroos dienende op het koopvaardijschip *de Kortenaer*, beschuldigd van een zijner makkers, in de herberg van Hendrik Koster te Hellevoetsluis, den neus te hebben afgebeten. Die neus, op cognac geconserveerd, is als stuk van overtuiging te Brielle ter griffie gedeponeerd.

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 April. — Het heeft hier niet weinig de aandacht getrokken, dat de secretaris van den prins van Montenegro, in zijne depeche aan de *Patrie* verklaart, dat het gerucht der ontscheping te Spitza voorbarig is. Men leidt daaruit af, dat er wel degelijk een dusdanig plan bestaat. Daarbij ontvangt ons gouvernement nog altijd de meest onrustbarende berigten uit die streken en vooral van dat deel van Bosnie en Montenegro dat zich tusschen Turkije en Oostenrijk uitstrekt. De opstandelingen bedrijven daar dagelijks de grootste gruwelen jegens personen en eigendommen, waartegen het Turksche leger niets vermag. Alle pogingen van den bevelhebber Ismeë Pacha om de insurgenten te doen capituleren zijn vruchteloos gebleven en reeds voorziet men het tijdstip waarop de beide genoemde provincien geheel door de opstandelingen, die 12,000 man moeten bedragen, veroverd zullen zijn, ten minste indien Oostenrijk niet de behulpzame hand aan de Turken mogt leenen. Men is hier in hoogere kringen zeer benieuwd, of de nieuwe toenadering tusschen de Porte en Frankrijk zoover zal gaan, dat ons gouvernement eene Oostenrijksche interventie duldt.

— Men spreekt van een eigenhandigen brief van gelukwensching door den Keizer aan Koning Victor Emanuel gerigt, wegens de zegepraal door de vredelievende politiek van den heer de Cavour, dezer dagen in het Turijnsche parlement behaald. Het gerucht als zou graaf Vimercati een eigenhandigen brief van Victor Emanuel naar hier hebben overgebragt, wordt van goede zijde gelogenstraft.

— Volgens het jaarboek der posterijen zijn te Parijs in het jaar 1860 253 millioen postzegels verkocht, voor een bedrag van 44 millioen francs. In 1854 was het verbruik van postwissels 83 millioen.

— Wegens het toenemend verkeer van Frankrijk met het verre Oosten, heeft de onderneming der Messageries Impériales eene postdienst te organiseren tusschen Frankrijk en China.

— De heer Guizot heeft eene redevoering uitgesproken in het Oratoire van het Louvre, bij gelegenheid van het jaarlijksch verslag over den toestand der lagere Protestantsche scholen. De Protestantsche kerk, zeide de heer Guizot o. a., ziet met leedwezen de betreurenswaardige verwarring, welke thans in de Katholieke godsdienst bestaat. Voorts verdedigde hij het wereldlijke gezag van den Paus.

— Volgens een onlangs door den heer Jules Simon uitgegeven werk wonnen in het jaar 1851 (bij de laatste volkstelling) te Parijs 112,000 vrouwen en meisjes den kost met kantwerken, bloemen maken, kristal slijpen, polijsten en kleuren. Men telde toen in de hoofdstad 6000 modistes, handschoenmaaksters, stiksters en naaisters. Genoemd 112,000 personen verdienden 44,146,640 frs., dat is gemiddeld voor ieder 391 frs. per jaar of 1 fr. 07 c. per dag.

— PARIJS, 22 April. Jl. Donderdag is in de kerk de la Madelaine alhier, door den abt. Freppel, hoogleeraar in de welsprekendheid van de Sorbonne, de aangekondigde predicatie gehouden, ten voordeele der slagtoffers van de overstroomingen in Nederland. De inzameling heeft verscheidene duizende francs opgeleverd.

— Bij onze regering is eene Oostenrijksche nota ontvangen betrekkelijk het gebeurde te Spitza, waarin a. o. de bijzonderheden voorkomen, daaromtrent door de *Pays* medegedeeld. Daaruit blijkt tevens dat de Montenegrijnen kennis droegen van het plan der ontscheping. De vrijwilligers en een aantal Montenegrijnen hebben zich thans in het gebergte versterkt. De Oostenrijksche regering heeft dien ten gevolge reeds eene kruisboot naar Spitza afgezonden en behoudt zich voor, indien de omstandigheden dat noodig maken, nog andere gelijksoortige maatregelen te nemen.

— De commissie tot onderzoek van het budget heeft eene zitting gehouden, waarin het vrij onstuimig is toegegaan. Dit was inzonderheid het geval, toen het bleek, dat er weinig of geene kans bestond om buiten eene leening te blijven. Ten aanzien van dit punt heeft de minister van financien eenige vrij scherpe interpellatien moeten aanhooren. In het eerst toonde hij zich weigerachtig die te beantwoorden, en toen de leden eindelijk op een bepaald antwoord bij hem aandrongen, verklaarde hij, zich omtrent die punt voor het oogenblik niet te kunnen uitlaten; alleen wilde hij wel zeggen, dat het, zijns inziens, misschien wel zonder eene leening zou kunnen afloopen, maar dat, wanneer men het beter vond tot eene leening over te gaan, deze ook tot stand kon worden gebragt. Uit al het verder gesprokene moet het intusschen gebleken zijn, dat het gouvernement zelf verlangt eene leening te sluiten, maar dat het voor het oogenblik daaromtrent niets wil zeggen, ten einde later aan niets gebonden te zijn.

— Men weet, dat hier zeer dikwijls telegrafische dépêches worden ontvangen, waarvan de openbare mededeeling door het gouvernement verboden wordt. Dit gebeurt evenwel nooit zonder dat het publiek dit aan den ongunstigen inhoud van het berigt toeschrijft, gelijk dit dan ook reeds meermalen bleek het geval te zijn. Nu weet men, dat heden van een paar Fransche agenten te Rome depêches zijn aangekomen, die bij het ministerie van binnenlandsche zaken zijn opgehouden en die, naar men verneemt, zeer ongunstige berigten omtrent den gezondheidstoestand van den Paus inhielden. Van daar dat men zich dien toestand hier niet zonder gevaar voorstelt; te meer daar toch reeds het gerucht was verspreid, dat de H. Vader door eene zeer ernstige ongesteldheid was aangetast.

— Het Fransche gouvernement heeft dezer dagen, gelijk men weet, bevolen de bepalingen van het strafwetboek tegen geestelijken, welke in de uitoefening hunner bediening openlijk de regering aanvallen of berispen, voortaan toe te passen. Welke gevolgen deze stap zal hebben is nog niet vooruit te zien. Te Parijs wordt in sommige kringen verzekerd, dat verscheiden Fransche prelaten, met name ook de aartsbisschop van Parijs, de hun ondergeschikte geestelijken hebben uitgenoodigd om door gematigdheid en omzigtigheid alle aanleiding tot toepassing dier strafbepalingen weg te nemen. Doch in het katholijke *Journal de Bruxelles* wordt dat gerucht ten stelligste tegengesproken.

ITALIE.

Een schrijven uit Turijn geeft het volgende omstandige berigt van de zitting der kamer op den 18 April:

„Te 10 ure waren al de tribunen gevuld; in de vestibule van het paleis hadden zich ongeveer drie honderd dames vereenigd om Garibaldi te zien binnenkomen; de meesten van hen hadden met geduld daar drie uren staan wachten, buiten op het plein stond eene onoverzienbare menigte. Te 2 ure hoorde men een luid gejuich onder de menigte, ten teeken van Garibaldi's komst.

Garibaldi trad de kamer binnen en nam plaats tusschen Mauro Macchi en eenen anderen afgevaardigde, met welke hij was binnen gekomen. Een elk, uitgezonderd de ministers, gaf blijk van zijne levendige vreugde, en het volk in de tribunes juichte Garibaldi met geestdrift toe. De graaf Cavour zat met het hoofd in de hand geleund Garibaldi nieuwsgierig aan te kijken, zonder echter eenig teeken van goedkeuring te geven. Garibaldi was vrij zonderling gekleed. Hij droeg een rood hemd waarover een mantel los was heengeworpen; het laatste kleedingstuk geleek veel op het opperkleed zooals de Dominicanen dragen.

De kalmte die hij aan den dag legde was opmerkingswaardig. Toen hem gevraagd werd om den gewonen eed afteleggen stond hij op en legde hij met opgeheven hand den eed af. Nadat de generaal Fanti gesproken had stond Garibaldi op om hem te antwoorden. Het eerste gedeelte van zijne rede mogt zeer bekwaam worden genoemd. Hij zeide dat het voorzigtig zou zijn, om Ricasoli tot bondgenoot te maken, uit den grond van zijn hart bedankte hij hem voor de interpellatien door dien heer te berde gebragt ten gunste van het zuidelijk leger. Ongelukkiglijk duurde die kalmte niet lang; bittere woorden vloeiden van Garibaldi's lippen. „Hoe kan ik den man de hand drukken die mij mijn land heeft ontnomen? „Zoo riep hij uit zich tot Cavour wendende; eene zoo onverwachte uitboezeming scheen den graaf zeer te ontroeren. Hij beschuldigde het ministerie in zuidelijk Italie van eenen broeder-oorlog in Napels te hebben doen ontbranden. Deze woorden veroorzaakten eene onbegrijpelijke opschudding. De graaf Cavour stond op en rigtte zich eerst tot Garibaldi en daarna tot den president, daar hij echter niet gehoord werd nam hij met drift zijn pennemes op en stak het in de tafel. De opschudding nam in levendigheid toe, slechts een enkel man was niet van houding veranderd, dit was Garibaldi, hij bleef geheel koelbloedig. Toen de heer Ratazzi eindelijk aan het woord kon komen gaf hij zijne afkeuring te kennen over de onregtvaardige taal welke Garibaldi had gebezigd en noodigde hij verder Garibaldi uit om meer gematigd te zijn. Garibaldi verzocht hierop aan de kamer om hare afkeuring te kennen te geven, over de vernederingen welke zijne vrijwilligers hadden moeten ondergaan. Hij redeneerde daaromtrent als volgt: — „ik was dictator en als zoodanig moesten de door mij genomen besluiten geëerbiedigd worden. Gij hebt de provincien van Zuidelijk Italie aangenomen, en waarom hebt gij hun leger ook niet willen behouden?"

— In eene gehouden zitting van de kamer der afgevaardigden heeft de president een brief voorgelezen van Garibaldi, waarin deze verklaart, dat hij in zijn antwoord op het adres van de vereeniging der werkende klassen niet de

minste bedoeling had gehad om iets te zeggen, hetwelk de koning of het parlement als iets beleedigends zouden kunnen opvatten. Voorts wijst hij er op, dat zijne gehechtheid aan den koning en zijne handelingen ten gunste des vaderlands te goed en te algemeen bekend zijn om in dit opzigt nog eene regtvaardiging noodig te achten. Hij besluit tevens zijne missive met de indiening van een voorstel tot eene uitgebreide nationale wapening.

De voorlezing van dit stuk werd zonder eenig bewijs van sympathie of adhaesie aangehoord.

Vervolgens werd door generaal Fanti aangeboden een wetsontwerp tot de ligting van 18,000 man in de Napelsche provincien.

De Heer Alfieri rigtte tot den minister van onderwijs eene interpellatie betreffende de vrijheid van het openbaar volks- en het bestuur van het hooger-onderwijs. In antwoord daarop heeft de minister zich zeer gunstig voor eene ruime vrijheid van onderwijs uitgelaten. Zijne rede, zoowel als die van den Heer Alfieri, werden algemeen toegejuicht.

— Brieven uit Italie melden, dat daar stappen worden gedaan om een petitionnement te organiseren, waarbij de vertegenwoordiging wordt verzocht Napels voorloopig tot den rang van hoofdstad van Italie te verheffen. Van diezelfde zijde verneemt men, dat het volkomen waar is, dat de reactionnairen bij het uitbarsten der jongste onlusten de meest ongehoorde gruwelen, zoo aan personen als eigendommen, hebben gepleegd. Zoo heeft men aan eenige Sardinische soldaten de ingewanden uit het ligchaam gehaald en die in zege rondgevoerd. Voorts had men het voornemen verscheidene openbare gebouwen te verbranden. Reeds was dit aan een gedeelte van het groote armenhuis ten uitvoer gebragt, toen de Sardiniers er in slaagden den brand te stuiten.

RUSLAND.

Aan de Russische ambassade te Parijs wordt verzekerd, dat het van allen grond is ontbloot, dat Prins Gortschakoff, gelijk de *Morning Post* meldt, naar Petersburg zou zijn teruggeroepen, om door den generaal Murawieff als gouverneur van Polen te worden vervangen. Voorts is het hier der algemeene aandacht niet ontgaan, met hoeveel kwalijk verborgen sympathie het regeringsorgaan van de jongste gebeurtenissen te Warschau spreekt. Ook heeft onze regering thans op nieuw depeches van onzen consul aldaar ontvangen, houdende eenige nadere bijzonderheden nopens de uitbarsting der onlusten. Daaruit moet namelijk blijken, dat den 8sten de begrafenis van den Heer Stobniski plaats had, waarbij duizende personen tegenwoordig waren. Plotseling reed een postillon voorbij, die het lied *Polen is nog niet dood* op zijn posthoorn blies, en als op een sein wierp men steenen op de soldaten en hieuwen deze op het volk in. Aanmaningen om uiteen te gaan bleven vruchteloos, en langen tijd streden soldaten en burgers om de eer de gevallenen te mogen begraven, waarbij echter het volk de grootste zege behaalde. Den volgenden dag was het weder rustig; en de onheilspellende stilte der straten werd slechts door de patrouilles afgebroken, die volgens de laatste berigten nog altijd de stad doorkruisten.

— Als een bewijs van den algemeenen invloed der tegenwoordige opgewondenheid te Warschau, wordt in eene correspondentie vandaar aan een der Fransche dagbladen medegedeeld, dat op 5 Junij, de leerlingen der aldaar gevestigde meisjes kostschool van mw. Göthe, verlof vroegen om eene lijkdienst te mogen laten houden voor de slagtoffers der jongste gebeurtenissen en die plegtigheid alsdan in rouwgewaad te mogen bijwonen. De directrice, zich niet gaarne in politieke demonstratien mengende, weigerde dit; waarop de vaderlandslievende jonge dames onmiddelijk eene zoo dreigende houding aannamen en tot zulke buitensporigheden oversloegen, dat de goede dame zich genoodzaakt zag, in aller ijl het gestigt te ontvlugten, terwijl men eenige oogenblikken later verpligt was de gewapende magt te hulp te roepen, om de heldhaftige amazonen tot bedaren te brengen.

TURKIJE.

Te Triëst is den 6den April de volgende officiele bekendmaking verschenen: „Blijkens eene onder dagteekening van 27 Maart door den Ottomannischen minister van buitenl. zaken, Aali-Pacha, aan den Keiz.-Kon. internuntius te Konstantinopel gerigte nota, ziet de Verhevene Porte zich in de smartelijke noodzakelijkheid, om *eene effective blokkade van de Albanesche kust, van Durazzo af tot aan het uiterste punt der grens*, en dus tot aan het Oostenrijksche gebied, te bevelen. Zij heeft den commandant van het met de uitvoering van dezen maatregel belaste Ottomannische eskader bevolen, de regelen der blokkade toe te passen op alle schepen, welke in die wateren mogten aankomen. Mitsdien worden alle zeevarenden verwittigd, dat het bovengemelde kustland zich, van den 13den April af, in staat van effective blokkade bevindt."

— Men kan zich schier geen denkbeeld vormen van het groote aantal Hongaren en Polen, welke iedere week door Konstantinopel reizen, om zich naar Italie te begeven. Zelfs wordt gezegd, dat eene Fransche stoomboot-maatschappij zich verbonden heeft acht duizend van hen over te brengen, zij worden bij detachementen van honderd tot twee honderd door hare stoombooten te Galatz aan boord genomen, en te Messine, de verzamelplaats dier revolutionnaire troepen, aan land gezet. Galatz is de plaats, alwaar die Polen en Hongaren, na de Donau-Vorstendommen doorgereisd te zijn, het tijdstip hunner inscheping afwachten. Zij maken van het doel hunner reis geen geheim, maar zeggen openlijk, dat zij naar Italie gaan om gewapend Hongarije weder binnen te dringen en dat hun togt over het grondgebied der Donau-Vorstendommen door de regering van Moldavië of Wallachije niet in het minste bemoeijelijkt is.

AMERIKA.

NEWYORK, 12 April. — De voornaamste New-Yorksche dagbladen worden verkocht voor twee cents, (vijf centen Ned.) elk exemplaar, en desniettemin maken zij gebruik van de allersnelste en daarom meest kostbare wijze om het nieuws van alle gedeelten der wereld te verkrijgen. De telegrafen bedienen als het ware alleen de nieuwspapieren en menigmaler wordt eene som van meer dan 500 £ betaald voor de telegrammen van slechts een enkelen dag, en dit nog wel door één dagblad. Niettegenstaande de meer dan buitengewone dagelijksche uitgaven van den Amerik. *Herald*, *Tribune* of *Times*, leveren deze dagbladen toch vorstelijke inkomsten voor hunne eigenaars op. Couranten, die per exemplaar meer dan een penny kosten, zoo als de *Evening Post*, het *Journal of Commerce* en de *Courier en Enquirer* zijn niet zoo algemeen verspreid, maar leveren toch enorme winst op, door hunne uitgebreide aankondigingen. De *Daily Herald* heeft de grootste oplaag, nl. van 70,000 tot 90,000 nummers. Die van den *Times* of van den *Tribune* is ongeveer dezelfde, ofschoon het laatstgenoemde dagblad buitengewoon is toegenomen, sints de Heer Lincoln benoemd is geworden tot president der Unie, zoodat men zegt, dat het thans 60,000 exemplaren verspreidt. De uitgevers van deze courant zijn begonnen hunne dagelijksche editie te stereotyperen, daar zij dit plan reeds in werking hadden gebragt, eenige maanden geleden, met hunne wekelijksche editien. De drie uitgaven van den *Tribune*, de dagelijksche, halfwekelijksche en wekelijksche worden te zamen geschat op 64,000 exemplaren.

De winsten van den *Herald* en *Tribune*, worden op 100,000 doll. (ƒ250,000 Ned. geschat.) De *Evening Post* is welligt het voordeeligste der oude dagbladen van vier paginas. Het keerde in het jongst verloopen jaar, onder zijne eigenaars 69.000 doll. winst uit. Eenige der bladen, die alleen wekelijks of maandelijks verschijnen, hebben eene ongehoord groote oplaag. Tot de eerstgenoemde behoort de *New-York Ledger*, die tot 500,000 exemplaren drukt, en de *Independent*, een politiek-godsdienstig weekblad, hetwelk in het vorige jaar zijne oplaag verdubbelde, zoodat het thans nagenoeg 70,000 nummers verspreidt. Van de tweede soort, de maandelijksche, noemen wij *Harper's Magazine*, hetwelk telkenmale ca. 200,000 exemplaren drukt.

DE RUSSEN TE WARSCHAU.

De laatste berigten uit Warschau geven ons eene meer uitgebreide schets van de gruwelijke misdaad waaraan zich het Russische gouvernement jegens deze ongelukkige stad heeft schuldig gemaakt.

De eerste berigten gaven reeds genoegzaam blijk, dat het moordtooneel van den 8sten, wat de wreedheid daarvan aanbetreft, zijns gelijke niet vindt in de Russische geschiedenis. Toen nog mogt men veronderstellen, dat de Russische onderkoning zijne instruktien was te buiten gegaan, of dat de keizer na de lage overwinning behaald op weerlooze vrouwen en kinderen, eenige schaamte of medelijden zou hebben aan den dag gelegd, dat hij ten minste voor den schijn het beklagenswaardige voorval zou hebben betreurd. Doch de sedert ontvangen berigten vermeerderen nog de afschuwelijkheid van eene zoo brutale handeling. Wanneer men de berigten leest komt men onmiddellijk tot de overtuiging, dat de moord een duivelsch werk was, vooraf beraamd en koelbloedig ten uitvoer gebragt. Voor dezen wilden aanval van barbaarsche troepen op eene lijdende menigte, op ongewapende en weerlooze burgers bestaat niet den minsten zweem van verontschuldiging. Het bewijs is geleverd dat de burgers niet de minste aanleiding hebben gegeven. Wel was de bevolking van Warschau zwaar beleedigd door het gouvernement, toen deze met geweld de landbouwkundige vereeniging ontbond, en toch onthield het volk zich, geleid door zijne eenstemmige en vaderlandslievende aanvoerders, van elke gewelddadige handeling.

Deze tyrannieke handeling, welke alleen ten doel had om het nationale gevoel te kwetsen, deed het volk niet overgaan tot handelingen van geweld. Het is waar, er wordt in sommige bladen gesproken „de opstand in Polen", en wijst men op de voorzigtigheid der opstandelingen in de pogingen welke zij aanwenden om eene revolutie te doen ontbranden. Doch geene enkele poging is daartoe tot nog toe aangewend. Te Warschau was niet de minste sprake van het bestaan eener insurrektie. Het volk heeft daar eenvoudig op vredelievende wijze en eenstemmig den wensch te kennen gegeven, om in het genot te worden gesteld van die politieke regten, welke de keizer van Rusland hen plegtig beloofd heeft. Van het begin tot het einde is de beweging eene morele demonstratie gebleven, en dit is juist een feit hetwelk aan het geheel eene zoo diepe beteekenis geeft. In de zuiverste beteekenis van het woord genomen was het eene nationale daad, de handeling van een geheel volk, dat door gemeenschappelijk lijden, door dezelfde grieven daartoe gedreven, aangeprikkeld door roemrijke herinneringen en door dezelfde teleurgestelde hoop daartoe werd gevoerd. Als zoodanig beschouwd mag men hier niet denken aan een zuiveren insurrektionairen opstand of aan eenige revolutionaire handeling.

In een opstand rijen eenige raddraaijers een gedeelte van het volk op, om zich gewapender hand tegen de openbare magt te verzetten. In Warschau daarentegen, en ook door geheel Polen is dit het geval, want de gehele bevolking is opgestaan en de volksaanvoerders hebben van den beginne af aan en met goed succes alles aangewend, om eenige hevige botsing te voorkomen en om het geheel het rustige karakter te doen behouden van eene vereenigde nationale beweging. Tegen eene beweging van dien aard wordt de ontwikkeling van magt krachteloos. Een opstand kan door geweld van wapenen gemakkelijk worden onderdrukt, doch men kan onmogelijk eene geheele bevolking nederschieten. Een dergelijke moord — want zoodanig mogen wij het noemen — kan worden beproefd, en in eene bevolkte stad kan op een heiligen dag een onophoudelijk geweervuur veel slagtoffers doen vallen, doch de vooraf beraamde misdaad kon niet geheel ten uitvoer worden gebragt. De meest koelbloedige bevelhebber zou terugschrikken voor het geven van een bevel om op knielende priesters en gewijde gezangen zingende vrouwen te schieten; zelfs de ziel van eenen kozak moet verontwaardigd zijn geworden, dat hem de taak werd opgedragen om hen die de dooden wegvoerden of de gewonden opnamen neder te schieten. En toch werd een zoo schandelijk werk aan de Russische troepen opgedragen.

Van wege het bestuur werden de dooden en gewonden met zooveel haast weggeruimd, dat het onmogelijk is om eenigzins naar waarheid het aantal slagtoffers optegeven welke gevallen zijn. Onze korrespondent zegt, dat er op de plaats zelve dertig dooden en meer dan twee honderd gewonden gevallen zijn, doch een later berigt wil dat het aantal dooden, gewonden en gearresteerden 1000 bedraagt. Dit hooge cijfer is waarschijnlijk nog te laag geschat.

De wreedheid der militaire autoriteiten liet zich na het plegen van den moord nog gevoelen. Het volk mogt de gewonden niet verplegen, zelfs de naastbestaanden mogten hunne gevallen broeders, vaders of zoons niet ter aarde bestellen. De soldaten haalden de gewonden de huizen uit om hen naar eene onbekende plaats wegtevoeren. Deze handeling heeft niet alleen in Warschau en door geheel Polen de verontwaardiging opgewekt maar in elke Europesche staat is men begaan met het lot der onschuldige slagtoffers van eene zoodanige wreedheid. Zonder twijfel is deze onvergelijkelijke misdaad onmiddellijk den keizer toeteschrijven. Zoo als wij boven aanmerkten was het geheel een vooraf beraamd plan, hetwelk door eene snelle bijeentrekking van troepen-massa's in Polen scherp werd opgevolgd. Het ware karakter van den keizer is dus eindelijk blootgelegd, en Alexander II toont zich getrouw aan de wreede overleveringen en bloedige politiek van zijn geslacht. De hoop welke men had opgevat, dat hij een zacht geaard karakter had en welke nog werd versterkt door eenige handelingen van eenen schijnbaar liberalen aard is thans geheel vernietigd. Zij, die in het vertrouwen verkeerden dat de regering van den zoon edelmoediger, menschelijker en verligter zou zijn dan die van den vader, zien zich bitter teleurgesteld. De autocraat van al de Russen is in zijn hart nog steeds een wilde. Elke poging om dit feit weg te cijferen mag als mislukt worden beschouwd en waarschijnlijk zal men niet langer daarop aandringen.

De émancipatie der boeren was sedert lang ééne dringende maatschappelijke noodzakelijkheid geworden en Alexander II beproefde eenvoudig om daaraan eene staatkundige beteekenis te geven. De aan de ongelukkige Polen beloofde concessien, waarvan door de latere gebeurtenissen niets is gekomen, is in het ware licht beschouwd niets anders geweest dan een louter bedrog.

Het mom waarachter zich de Russische politiek zoo lang heeft verscholen in thans weggerukt; Alexander II neemt voortaan plaats in de rijen der tyrannen en onderdrukkers van het menschdom en het is thans de pligt geworden van elk verligt volk en van elk liberaal gouvernement in Europa, om zich met kracht tegen de uitvoering te verzetten van zijne wreede, onregtvaardige en barbaarsche plannen. Eene zaak is zeker; de keizer van Rusland heeft door zijne wreede handelwijze de publieke opinie van Europa beleedigd en voor eeuwig heeft hij de edele en hoopvolle sympathie teleurgesteld, welke hem verwelkomde toen hij den troon besteeg. Nog meer, hij heeft zich bepaald van de Westersche mogendheden afgescheiden en dat wel in een oogenblik op hetwelk hij evenmin als zijne broeder-despoten onverschillig kunnen zijn over de toegenegenheid en goede diensten van vriendschappelijke mogendheden.

Engeland en Frankrijk waren gedurende eenen geruimen tijd stilzwijgende toeschouwers van vele groote staatkundige misdaden van welke de Poolsche natie het slagtoffer was. De tijd van eene zoo zeer te laken onverschilligheid is voorbij, en Rusland kan verzekerd zijn, dat de Westersche mogendheden niet langer eene herhaling van zulke grove schanddaden stilzwijgend zullen goedkeuren.

(*Daily News*).

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag	Naam van het Schip	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Junij 19	Ned. Ind.	St. Prins v. Oranje.	J. Prins.	120	Bat.	14 Junij.	Sam.	Soerabaija.	geen

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Junij 19	Ned. Ind.	Nassre Madjiet.	Sech Achmat Alhabassij.	Banjermassing.
" — "	"	Said Maskoor.	Hadjie Achmat.	"

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Sicilie.	Schol.	Macasser.	J. F. van Leeuwen & Co.
"	Maasstroom.	Meliema.	Nederland.	" " " " " "
"	Prins Hendrik.	J. Verloop.	"	B. van Leeuwen & Co.
"	Krimpenerwaard.	van Heijningen.	Padang.	Fraser Eaton & Co.
"	Rhijnvis Feith.	Lammerts.	Onbepaald.	" " " "
Bremersche	Etha.	Buschman.	"	" " " "
Nederlandsche	Alcor.	Open.	"	" " " "
Engelsche	Scotch Lassie.	Kennedy.	Onbepaald.	Hill Broekman & Co.
"	Cito of Glasgow.	J. Cunnaghan.	Singapore	" " " "
"	Spartan.	Griffin.	Onbepaald.	" " " "
Nederlandsche	Galilei.	T. C. H. Kock.	Amsterdam.	P. Kervel & Co.
"	Stad-Zierikzee.	Klein.	Rotterdam.	B. Kopersmit & Co.
"	Eensgezindheid.	de Waal.	Nederland.	" " " "
"	Helmers.	Messen	China.	Mc Lennan & Co.
"	Staatsraad van der Hoeven.	J. Heijmerika.	Rotterdam.	Mathiën Ebbs Ruys & Co.
"	Waalstroom.	Mitlink.	Nederland.	E. Ten Brinck & Co.
"	Stad Assen.	Haverbult.	Onbepaald.	Schimmelpenninck & Co.
"	Henrina.	Pompe	"	" " "
"	Uljsses.	Molinger.	"	" " "

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 / 16.—
WISSELKOERS pari.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.